

CONTEXT

LA MATÉ PORQUE ERA MÍA Boicot a tres pous de l'Empordà

Una branca –i no petita– de la bogeria planetària actual s'ha especialitzat a matar o maltractar al sexe femení. “La maté porque era mía” ha quedat com una de les frases lapidàries de la ignorància i la patologia de l'agressor. Però aquesta ignorància patològica no és exclusiva dels maltractadors. En molts altres espais es manifesta la mateixa lògica malaltissa.

Estem en temps de sequera. La terra s'ha esquarterat per tot el país, però una bona part de la població, exactament la inculta i egoista, es desentén del problema. Des de les piscines particulars (que són meves) fins els pous comunitaris (que són per abastir-me a mi), passant per la dutxa que em dona molt de gust i que no estalviaré encara que em posin una multa, l'aigua i l'arbre i els vents es consideren propietat personal.

Fa pocs dies, tres pous empordanesos van estar sabotejats. D'allà no en rajarà més aigua fins que les inundacions ens arribin al coll. Ni la justícia, ni la

policia, ni els ajuntaments tenen idea dels malfactors. La resta sabem molt bé qui en són responsables. En tot cas, uns –anomenem-los ciutadans- han decidit que si ells no rebien l'aigua d'aquests pous, els altres tampoc ho farien. O sigui que hem perdut aquífers que podien ajudar a la sequera. Solidaritat humana se'n diu i en temps de necessitat s'aguditza cada vegada més.

De sempre l'egoisme ha estat per sobre del proïsme. Cadascú de nosaltres ens considerem el melic del món. Digui el que digui la història, el món es va crear per nosaltres. La resta són circumstàncies colaterals. Aquesta creença que primitivament es condensa al voltant dels grans senyors, s'ha anat estenen fins a la més mísera de les burgesies. Aconsegueixes un estalvi de trenta euros a la Caixa i ja et creus avalat per exigir el dret de cuixa. Benvolguts germans, no és la primera que ho dic i en veritat us dic que lamento repetir-me, però no anem bé. No hi va aquest egoisme desafortat ni tampoc la por de les autoritats a denunciar els actes de vandalisme presumptament comesos per “bona gent del territori” una mica empenyats, potser sí, però bona gent a la fi. Doncs mirin, de bona gent res. Simples avars de la pobresa.

